

ការណែនាំអំពីជំងឺកូវីដ -19 សម្រាប់ឧស្សាហកម្ម៖ អាជីវករលក់រាយ

ថ្ងៃទី 29 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020

covid19.ca.gov

ទិដ្ឋភាពទូទៅ

កាលពីថ្ងៃទី 19 ខែមីនា ឆ្នាំ 2020 កន្លងទៅ មន្ត្រីសុខភាពសាធារណៈប្រចាំរដ្ឋ និងនាយកក្រសួងសុខាភិបាលសាធារណៈនៃរដ្ឋ California បានចេញបទបញ្ជាមួយតម្រូវឱ្យប្រជាជនរដ្ឋ California ភាគច្រើនសម្រាកនៅផ្ទះ ដើម្បីទប់ស្កាត់ការឆ្លងរាលដាលនៃជំងឺ កូវីដ-19 ក្នុងចំណោមប្រជាជន។

គេនៅមិនទាន់ដឹងច្បាស់អំពីផលប៉ះពាល់នៃជំងឺ កូវីដ-19 ទៅលើសុខភាពប្រជាជនរដ្ឋ California ថាយ៉ាងណានោះទេ។ ជំងឺដែលបានរាយការណ៍មកមានតាំងពីកម្រិតស្រាល (អ្នកខ្លះពុំមានរោគសញ្ញាអ្វីសោះ) រហូតដល់កម្រិតជំងឺធ្ងន់ធ្ងរដែលអាចបណ្តាលឱ្យស្លាប់។ ក្រុមមនុស្សមួយចំនួន រួមទាំងមនុស្ស វ័យចំណាស់អាយុ 65 ឆ្នាំឡើងទៅ និងអ្នកដែលមានស្ថានភាពវេជ្ជសាស្ត្រប្រចាំកាយធ្ងន់ធ្ងរ ដូចជាជំងឺបេះដូង ឬសួត ឬជំងឺទឹកនោមផ្អែមជាដើម កំពុងប្រឈមនឹងហានិភ័យខ្ពស់នៃជំងឺហត់ដង្ហក់ធ្ងន់ធ្ងរ និងតម្រូវឱ្យចូលសម្រាកព្យាបាលក្នុងមន្ទីរពេទ្យ។ ការចម្លងទំនងជានឹងកើតមាននៅពេលមនុស្សប៉ះពាល់ជិតស្និទ្ធ ឬស្ថិតនៅតំបន់ដែលមិនមានខ្យល់ចេញចូលល្អ ជាមួយនឹងអ្នកដែលបានឆ្លងវីរុស បើទោះជាអ្នកនោះពុំមានរោគសញ្ញាអ្វី ឬពុំទាន់លេចចេញរោគសញ្ញាក៏ដោយ។

ខណៈនេះ នៅមិនទាន់មានព័ត៌មានច្បាស់ការណ៍ស្តីអំពីចំនួន និងអត្រានៃជំងឺ កូវីដ-19 តាមក្រុមអាជីព ឬឧស្សាហកម្ម រួមទាំងក្នុងចំណោមកម្មករហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសំខាន់ៗនៅឡើយនោះទេ។ កន្លងមកនេះមានការផ្ទុះឡើងច្រើនលើកនៃជំងឺតាមបណ្តាកន្លែងធ្វើការនានាដែលបង្ហាញឱ្យឃើញថា កម្មករកំពុងប្រឈមនឹងហានិភ័យនៃការឆ្លង ឬការចម្លងជំងឺ កូវីដ-19 ។ ឧទាហរណ៍នៃកន្លែងធ្វើការទាំងនេះ រួមមានមន្ទីរពេទ្យ កន្លែងផ្តល់សេវាថែទាំសុខភាពរយៈពេលវែង ពន្ធនាគារ ផលិតកម្មម្ហូបអាហារ ឃ្លាំងទំនិញ រោងចក្រកែច្នៃសាច់ និងហាងលក់គ្រឿងទេសផ្សេងៗ។

ដោយសារមានការកែប្រែលើបទបញ្ជាសម្រាកនៅផ្ទះ រាជាការចាំបាច់ណាស់ដែលត្រូវចាត់វិធានការដែលអាចធ្វើទៅបាន ដើម្បីធានាសុវត្ថិភាពជូនកម្មករ និងសាធារណជន។

ការអនុវត្តលើការបង្ការសំខាន់ៗរួមមាន៖

- ✓ ការរក្សាគម្លាតរាងកាយក្នុងកម្រិតអតិបរមា តាមអាចធ្វើបាន
- ✓ កម្មករ និងភ្ញៀវខាងក្រៅត្រូវប្រើប្រាស់ម៉ាស់ ឬរបាំងមុខ (នៅកន្លែងដែលមិនតម្រូវឱ្យមានការការពារផ្លូវដង្ហើម)
- ✓ លាងសម្អាតដៃឱ្យបានញឹកញាប់ និងធ្វើការជូតសម្អាត និងសម្លាប់មេរោគជាប្រចាំ
- ✓ បណ្តុះបណ្តាលកម្មករអំពីការអនុវត្តបង្ការទាំងនេះ និងផ្នែកផ្សេងទៀតនៃផែនការបង្ការជំងឺ កូវីដ-19 ។

លើសពីនេះ ជាការចាំបាច់ខ្លាំងដែលត្រូវត្រៀមជាស្រេចនូវដំណើរការសម្រប ដើម្បីកំណត់រកករណីជំងឺថ្មីតាមបណ្តាកន្លែងធ្វើការ និងដើម្បីធ្វើអន្តរាគមន៍ទាន់ពេលវេលា នៅពេលរកឃើញករណីជំងឺទាំងនោះ និងដើម្បីសហការជាមួយអាជ្ញាធរសុខាភិបាលសាធារណៈ ក្នុងការរារាំងការឆ្លងរាលដាលនៃមេរោគ។

គោលបំណង

ឯកសារនេះផ្តល់នូវការណែនាំសម្រាប់អាជីវករលក់រាយ ដើម្បីកាត់បន្ថយហានិភ័យដែលស្អាត និងមានសុវត្ថិភាពសម្រាប់កម្មករ។ សេចក្តីណែនាំនេះមិនមានគោលបំណងដកហូត ឬលុបចោលសិទ្ធិកម្មករណាមួយ ទេ ទោះជាតាមលក្ខន្តិកៈច្បាប់ តាមបទប្បញ្ញត្តិ ឬតាមការចរចាអនុសញ្ញារួមគ្នាដោយ ហើយវាក៏មិនគ្របដណ្តប់ទាំងស្រុងដែរ ពីព្រោះវាមិនរាប់បញ្ចូលបទបញ្ញត្តិពីសុខភាពរបស់ខោនធី ហើយក៏មិនមែនជាការជំនួសនូវរាល់លក្ខខណ្ឌបទប្បញ្ញត្តិទាក់ទងនឹងសុវត្ថិភាព និងសុខភាពដែលចូលជាធរមាន ដូចជាលក្ខខណ្ឌបទប្បញ្ញត្តិរបស់ Cal/OSHA ជាដើម។¹ សូមបន្តតាមដានអំពីការផ្លាស់ប្តូរនៃសេចក្តីណែនាំអំពីសុខភាពសាធារណៈ និងបទបញ្ជារបស់រដ្ឋ/មូលដ្ឋាន ពីព្រោះស្ថានភាពជំងឺកូវីដ-19 នៅតែមានបន្ត។ Cal/OSHA មានសេចក្តីណែនាំសុវត្ថិភាព និងសុខភាពបន្ថែមនៅលើ [សេចក្តីណែនាំរបស់ Cal/OSHA ស្តីពី លក្ខខណ្ឌការពារបុគ្គលិកពីគេហទំព័រជំងឺកូវីដ](#)។ CDC មានការណែនាំបន្ថែមទៀត [សម្រាប់អាជីវកម្ម និងនិយោជក](#) និងសម្រាប់ [អាជីវករលក់រាយនូវអាហារ និងគ្រឿងបរិភោគ](#)។

ការប្រើប្រាស់ម៉ាស់ ឬរបាំងមុខដែលតម្រូវ

នៅថ្ងៃទី 18 ខែមិថុនា កន្លងទៅនេះ CDPH បានចេញ [ការណែនាំអំពីការប្រើប្រាស់ម៉ាស់ ឬរបាំងមុខ](#) ដែលតម្រូវឱ្យមានការប្រើប្រាស់ទូលំទូលាយនូវម៉ាស់ ឬរបាំងមុខសម្រាប់សមាជិកនៃសាធារណជន និងកម្មករ នៅគ្រប់ទីតាំងបម្រើការងារ និងសាធារណៈដែលមានការប្រឈមនឹងហានិភ័យខ្ពស់។

ប្រជាជនរដ្ឋ California ត្រូវពាក់របាំងការពារមុខ នៅពេលពួកគេកំពុងទំនាក់ទំនងការងារ មិនថានៅកន្លែងធ្វើការ ឬកំពុងធ្វើការក្រៅការិយាល័យនោះទេ នៅពេល៖

- ធ្វើអន្តរកម្មដោយផ្ទាល់ជាមួយសមាជិកណាម្នាក់នៃសាធារណជន
- កំពុងធ្វើការនៅទីតាំងណាមួយដែលមានសមាជិកសាធារណជនចេញចូល មិនថាសាធារណជនម្នាក់ណាកំពុងមានវត្តមាននៅពេលនោះ នោះទេ
- កំពុងធ្វើការនៅទីតាំងណាមួយដែលមានរៀបចំ ឬរៀបចំឧបករណ៍សម្រាប់លក់ ឬចែកចាយទៅអ្នកដទៃ
- កំពុងធ្វើការនៅក្នុង ឬកំពុងដើរឆ្លងកាត់កន្លែងសាធារណៈ ដូចជាច្រកសាលា ជណ្តើរ ជណ្តើរយោង និងលានចំណត
- នៅក្នុងបន្ទប់ ឬតំបន់បិទជិតណាមួយដែលមានអ្នកដទៃ (លើកលែងសមាជិកគ្រួសារផ្ទាល់ ឬលំនៅដ្ឋានរបស់បុគ្គលនោះ) ចេញចូលនៅពេលដែលមិនអាចរក្សាគម្លាតរាងកាយបាន
- កំពុងបើកបរ ឬបញ្ជាបរយានយន្តដឹកអ្នកដំណើរសាធារណៈ ឬសេវាដឹកអ្នកដំណើរពិសេស (paratransit vehicle) តាក់ស៊ី ឬ រថយន្តឯកជន ឬយានយន្តធ្វើដំណើររួម ដែលមានវត្តមានអ្នកដំណើរច្រើននាក់។ ត្រូវប្រើម៉ាស់ ឬរបាំងមុខ ពេលគ្មានវត្តមានអ្នកដំណើរផ្សេងទៀត។

ព័ត៌មានលម្អិតដែលរួមមានគ្រប់លក្ខខណ្ឌតម្រូវ និងការលើកលែង ចំពោះច្បាប់ទាំងនេះអាចរកបាននៅក្នុង [ការណែនាំ](#) មានការលើកទឹកចិត្តឱ្យប្រើម៉ាស់ ឬរបាំងមុខក្នុងកាលៈទេសៈផ្សេងទៀត ហើយនិយោជកអាចអនុវត្តលក្ខខណ្ឌតម្រូវប្រើប្រាស់ម៉ាស់ ឬរបាំងមុខបន្ថែមក្នុងការបំពេញកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនដើម្បីផ្តល់ជូនកម្មករនូវកន្លែងធ្វើការដែលមានសុវត្ថិភាព និងសុខភាព។ និយោជកត្រូវតែផ្តល់ម៉ាស់ ឬរបាំងមុខជូនកម្មករ ឬបើកសំណងជូនកម្មករលើចំណាយរកទិញម៉ាស់ ឬរបាំងមុខក្នុងតម្លៃសមរម្យ។

និយោជកត្រូវបង្កើតគោលការណ៍ស្នាក់អាស្រ័យសម្រាប់បុគ្គលិកកម្មករទាំងឡាយណាដែលមានលក្ខខណ្ឌ ត្រូវនឹងការ លើកលែងមិនពាក់ម៉ាស់ ឬរបាំងមុខ។ ប្រសិនបើកម្មករម្នាក់ណាដែលតម្រូវឱ្យពាក់ម៉ាស់ ឬរបាំងមុខដោយសារត្រូវប៉ះពាល់ញឹកញាប់នឹងអ្នកដទៃ បែរជាមិនអាចអនុវត្តទៅបានព្រោះស្ថានភាពវេជ្ជសាស្ត្រនោះ គេត្រូវផ្តល់ជូនជម្រើសគ្មានលក្ខខណ្ឌកំហិតមួយ ដូចជាខែលបាំងមុខដែលមានរន្ធគ្នាប់ទៅនឹងតែម្តែកខាងក្រោម ប្រសិនបើអាច និងប្រសិនបើស្ថានភាពវេជ្ជសាស្ត្រអាចឱ្យធ្វើទៅបាន។

ស្ថាប័នអាជីវកម្មដែលបើកបម្រើសាធារណជន ត្រូវជ្រាបអំពីការលើកលែងមិនពាក់ម៉ាស់ ឬរបាំងមុខដែលមានក្នុង [ការណែនាំអំពីម៉ាស់ ឬរបាំងមុខរបស់ CDPH](#) ហើយអាចនឹងរាប់បញ្ចូលទាំងសមាជិកណាម្នាក់នៃសាធារណជនសម្រាប់ការមិនពាក់ម៉ាស់ ឬរបាំងមុខ ប្រសិនបើអ្នកនោះមានលក្ខខណ្ឌត្រូវតាម [ការណែនាំ](#)។ អាជីវកម្មនឹងត្រូវបង្កើតគោលនយោបាយសម្រាប់ដោះស្រាយករណីលើកលែងទាំងនេះក្នុងចំណោមអតិថិជន ភ្ញៀវ និងកម្មករ។

ផែនការដាក់លាក់សម្រាប់កន្លែងធ្វើការ

- រៀបចំផែនការបង្ការការការពារ កូវីដ-19 ឲ្យបានជាក់លាក់ នៅកន្លែងធ្វើការគ្រប់ទីតាំង អនុវត្តការវាយតម្លៃហានិភ័យគ្រប់ផ្នែក ការងារ ភារកិច្ច និងចាត់តាំងមនុស្សម្នាក់នៅតាមគ្រឹះស្ថាននីមួយៗឲ្យអនុវត្តផែនការ។
- ដាក់បញ្ចូលនូវ [ការណែនាំអំពីម៉ាស់ ឬរបាំងមុខរបស់ CDPH](#) ទៅក្នុងផែនការដាក់លាក់សម្រាប់កន្លែងធ្វើការ និងបញ្ចូលគោលការណ៍មួយសម្រាប់គ្រប់គ្រងលើការលើកលែង។
- កំណត់អត្តសញ្ញាណព័ត៌មានទំនាក់ទំនង សម្រាប់នាយកដ្ឋានសុខាភិបាលក្នុងតំបន់ ដែលមានទីតាំងប្រតិបត្តិការសម្រាប់ទំនាក់ទំនង ព័ត៌មានអំពីការរីករាលដាលនៃមេរោគ កូវីដ-19 ក្នុងចំណោមកម្មករ និយោជិត ឬអតិថិជន។
- បណ្តុះបណ្តាល និងផ្តល់ដំណឹងដល់កម្មករ និងតំណាងកម្មករ អំពីផែនការ ហើយផ្តល់ភាពងាយស្រួលជូនកម្មករ និងតំណាងរបស់ពួកគេ ក្នុងការស្វែងរកព័ត៌មានផែនការ។
- ការវាយតម្លៃជាប្រចាំនូវអ្វីដែលបានបង្កើតសម្រាប់ការអនុលោមទៅតាមផែនការ ឯកសារ និងកែតម្រូវចំណុចខ្វះខាតដែលបានកំណត់។
- អង្កេតតាមដានគ្រប់ជំងឺ កូវីដ-19 ទាំងអស់ រួចកំណត់ថា តើកត្តាពាក់ព័ន្ធនឹងការងារណាមួយ ដែលអាចជាផ្នែកបង្កហានិភ័យនៃការឆ្លងរោគ។ ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពផែនការតាមការចាំបាច់ដើម្បីទប់ស្កាត់មិនឲ្យមានករណីបន្ថែម។
- អនុវត្តដំណើរការ និងពិធីការចាំបាច់នានានៅពេលដែលកន្លែងធ្វើការមានការផ្ទុះឡើងនៃការឆ្លងស្របតាម [គោលការណ៍ណែនាំរបស់ CDPH](#)។
- កំណត់រកអ្វីដែលកម្មករមានឆ្លងមេរោគប៉ះពាល់ជិតស្និទ្ធ (ក្នុងរយៈពេលមួយប្រាំមួយជំហាន ចន្លោះពេល 15 នាទី ឡើងទៅ) រួចចាត់វិធានការដាក់កម្មករដែលមានរោគសញ្ញាជំងឺ កូវីដ-19 វិជ្ជមានម្នាក់នោះ (ឬច្រើន) ឲ្យនៅដាក់ដោយឡែក ពីអ្វីដែលបានប៉ះពាល់ជិតស្និទ្ធនោះ។
- ត្រូវប្រកាន់ខ្ជាប់តាមសេចក្តីណែនាំខាងក្រោម។
ការខកខានមិនបានគោរពតាមសេចក្តីនេះអាចបង្កឲ្យមានកើតជំងឺនៅកន្លែងធ្វើការ ដែលអាចនឹងបណ្តាលឲ្យមានការបិទ ឬដាក់កម្រិតលើប្រតិបត្តិការផ្សេងៗ ជាបណ្តោះអាសន្ន។

ប្រធានបទផ្សេងៗសម្រាប់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលកម្មករ

- ព័ត៌មានអំពី ជំងឺ កូវីដ-19 វិធីទប់ស្កាត់ការឆ្លងរាលដាល និងដែលស្ថានភាពវេជ្ជសាស្ត្រប្រចាំកាយអាចធ្វើឲ្យបុគ្គលម្នាក់ៗងាយនឹងឆ្លងរោគ។
- ការត្រួតពិនិត្យដោយខ្លួនឯងនៅផ្ទះ រួមទាំងការសង្កេតសីតុណ្ហភាព និង/ឬការត្រួតពិនិត្យរោគសញ្ញាដោយប្រើ គោលការណ៍ណែនាំរបស់ CDC។
- ដើម្បីសុំយោបល់ពីពេទ្យ ប្រសិនបើរោគសញ្ញារបស់ពួកគេ កាន់តែធ្ងន់ធ្ងរ រួមមានការឈឺចាប់រ៉ាំរ៉ៃ ឬណែនាំឲ្យ រង្វេងស្មារតី ឬ មុខ ឬបបូរមាត់ឡើងស្វាយ។ បច្ចុប្បន្នភាព និងសេចក្តីលម្អិតផ្សេងៗអាចរកបាននៅលើ គេហទំព័ររបស់ CDC។
- សារៈសំខាន់នៃការមិនធ្វើការនៅការិយាល័យ
 - ប្រសិនបើកម្មករមានរោគសញ្ញាជំងឺ កូវីដ-19 ដូចបាន ពណ៌នាដោយ CDC ដូចជាគ្រុនក្តៅ ឬរងារ ក្អក ចង្កេះឆ្អឹង ឬពិបាកដកដង្ហើម អស់កម្លាំង សាច់ឈាមសាច់ដុំ ឬខ្លួន ឈឺក្បាល ឆ្អឹងបាត់រសអាហារ ឬក្លិន ឈឺបំពង់ក គឺជាច្រមុះឬហៀរសំបោរ ចងក្អក ក្អកចង្អោរ ឬរាករូស ឬ
 - ប្រសិនបើកម្មករត្រូវបានធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យឃើញមានជំងឺ កូវីដ-19 ហើយមិនទាន់បញ្ចប់ការដាក់ឲ្យនៅដាច់ដោយឡែកនៅឡើយ ឬ
 - ប្រសិនបើ នៅក្នុងរយៈពេល 14 ថ្ងៃ កម្មករបានប៉ះពាល់នឹងនរណាម្នាក់ដែលបានធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យឃើញមានជំងឺ កូវីដ-19 ហើយត្រូវបានចាត់ទុកថាអាចនឹងចម្លងរោគ (ឧ. កំពុងស្ថិតក្រោមការដាក់ឲ្យនៅដាច់ដោយឡែក)។
- ដើម្បីអាចត្រលប់ចូលធ្វើការវិញបាន ក្រោយកម្មករបានទទួលការធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យរកជំងឺ កូវីដ-19 លុះត្រាតែផុតរយៈពេល 10ថ្ងៃ គិតចាប់ពីលេចចេញរោគសញ្ញាដំបូង រោគសញ្ញារបស់ពួកគេមានសភាពល្អប្រសើរ ហើយកម្មករមិនមានគ្រុនក្តៅ (ដោយមិនមានការប្រើថ្នាំបញ្ចុះកំដៅ) ក្នុងរយៈពេល 72 ម៉ោងចុងក្រោយ។ កម្មករគ្មានរោគសញ្ញាជំងឺ ដែលធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យរកឃើញមានជំងឺ កូវីដ-19 អាចត្រលប់ចូលធ្វើការវិញបាន លុះត្រាតែផុតរយៈពេល 10ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃនៃការធ្វើតេស្តរកឃើញមានផ្ទុកជំងឺ កូវីដ-19 ។
- សារៈសំខាន់នៃសម្អាតដៃដោយទឹក និងសាប៊ូបានញឹកញាប់ រួមមានការដល់លាងនឹងសាប៊ូរយៈពេល 20 វិនាទី (ឬដោយប្រើទឹកអនាម័យសម្អាតដៃដែលមានសារធាតុអេតាណុល គិតបំផុត 60% (ល្អបំផុត) ឬអាល់កុលអ៊ីសូប្រូប៉ាណុល គិតបំផុត 70% (ប្រសិនបើផលិតផលនោះមិនអាចទុកក្បែរដែលមានអ្នកមើល) នៅពេលកម្មករមិនអាចដើរទៅកាន់ឡាប៊ូ ឬកន្លែងលាងដៃ ដូចមាននៅក្នុង សេចក្តីណែនាំរបស់ CDC)។
- សារៈសំខាន់នៃការរក្សាគម្លាតរាងកាយ ទាំងនៅកន្លែងធ្វើការ និងក្រៅម៉ោងធ្វើការ (សូមអានផ្នែក គម្លាតរាងកាយ ខាងក្រោម)។
- ការប្រើប្រាស់ម៉ាស់ ឬរបាំងមុខបានត្រឹមត្រូវ រួមមាន៖
 - ម៉ាស់ ឬរបាំងមុខមិនអាចការពារអ្នកប្រើប្រាស់បានទេ ហើយក៏មិនមែនជាឧបករណ៍ការពារខ្លួន (PPE) នោះដែរ។

- ម៉ាស់ ឬរបាំងមុខអាចជួយការពារអ្នកនៅក្បែរខ្លួនរបស់អ្នកពាក់ ប៉ុន្តែមិនជំនួសឲ្យការចាំបាច់នៃការរក្សាគម្លាតរាងកាយ និងការលាងសម្អាតដៃញឹកញាប់នោះទេ។
 - ត្រូវគ្របម៉ាស់ ឬរបាំងមុខពេញពីលើច្រមុះ និងមាត់។
 - កម្មករត្រូវលាង ឬជូតទឹកអនាម័យសម្អាតដៃ នៅមុនពេល និងក្រោយពេលពាក់ ឬគ្របម៉ាស់ ឬរបាំងមុខ។
 - ជៀសវាងការប៉ះពាល់ភ្នែក ច្រមុះ ហើយនិងមាត់។
 - មិនត្រូវប្រើម៉ាស់ ឬរបាំងមុខតែមួយរួមគ្នា ហើយត្រូវបោកសម្អាត ឬបោះចោលក្រោយប្រើម្តងរួច។
- ព័ត៌មានដែលមាននៅក្នុងឯកសារណែនាំ [របស់ CDPH សម្រាប់ការប្រើប្រាស់ម៉ាស់](#) ដែលកំណត់កាលៈទេសៈ ដែលម៉ាស់ចាំបាច់ត្រូវពាក់ និងការលើកលែងក៏ដូចជាគោលការណ៍ ច្បាប់ការងារ និងការអនុវត្តជាក់ស្តែងដែលនិយោជិតបានអនុវត្ត ដើម្បីធានាការប្រើប្រាស់ម៉ាស់ឲ្យបានត្រឹមត្រូវ។ ការបណ្តុះបណ្តាលក៏ត្រូវបញ្ចូលផងដែរនូវគោលការណ៍របស់និយោជកលើរបៀបគ្រប់គ្រង អ្នកដែលទទួលបានលើកលែងមិនពាក់ម៉ាស់ ឬរបាំងមុខ។
 - ធានាថាអ្នកផ្តល់សេវា អ្នកធ្វើការបណ្តុះបណ្តាលអាសន្ន ឬអ្នកជាប់កិច្ចសន្យានៅកន្លែងនោះក៏ត្រូវបានបណ្តុះបណ្តាលឲ្យបានត្រឹមត្រូវនៅក្នុងគោលនយោបាយការពារមេរោគកូវីដ-19 និងមានការផ្គត់ផ្គង់ចាំបាច់ និង PPE។ ពិភាក្សាការទទួលខុសត្រូវទាំងនេះ ជាមុន ជាមួយអង្គភាពដែលមានកម្មករបណ្តុះបណ្តាល និងឬជាប់កិច្ចសន្យា។
 - ព័ត៌មានលើការឈប់សម្រាកដោយមានប្រាក់ឈ្នួលរបស់កម្មករនិយោជិតអាចនឹងត្រូវបានទទួលសិទ្ធិ និងធ្វើឲ្យមានភាពងាយស្រួលផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុក្នុងអំឡុងពេលស្នាក់នៅក្នុងផ្ទះ។ សូមមើលព័ត៌មានបន្ថែមស្តីពី [កម្មវិធីរបស់រដ្ឋាភិបាល ដែលគាំទ្រការឈប់សម្រាកល្អី និងសំណងកម្មករសម្រាប់ករណីជំងឺកូវីដ-19](#) រួមទាំងសិទ្ធិឈប់សម្រាកល្អីរបស់កម្មករក្រោម ច្បាប់ស្តីពីការឆ្លើយតបបឋមទៅនឹង [ជំងឺកូវីដ-19 ដោយយកក្រុមគ្រួសារជាចម្បង](#) និងសិទ្ធិរបស់កម្មករចំពោះអត្ថប្រយោជន៍សំណងរបស់កម្មករ និងការសន្មតនៃការពាក់ព័ន្ធនឹងការងារចំពោះករណីកូវីដ-19 អនុលោមតាមបទបញ្ជាប្រតិបត្តិ [របស់អភិបាលរដ្ឋលេខ N-62-20](#) ខណៈដែលបទបញ្ជានោះគឺនៅតែមានប្រសិទ្ធភាពដដែល។

ការធ្វើតេស្ត និងវិធានការគ្រប់គ្រងសម្រាប់បុគ្គល

- ផ្តល់ការធ្វើតេស្តរករោគសញ្ញា និងឬរស់កំដៅសម្រាប់កម្មករគ្រប់រូបនៅមុនម៉ោងចូលធ្វើការ និងអ្នកលក់ អ្នកទទួលការប្រឹក្សាការផ្សេងទៀតដែលចូលមកក្នុងគ្រឹះស្ថាន។ ធានាថាអ្នកផ្តល់ការធ្វើតេស្តរករោគសញ្ញាឬរស់កំដៅជៀសវាងការប៉ះពាល់ជិតស្និទ្ធនឹងកម្មករ ក្នុងកម្លាំងដែលអាចធ្វើទៅបាន។
- ប្រសិនបើតម្រូវឱ្យធ្វើការពិនិត្យដោយខ្លួនឯងនៅផ្ទះ ដែលជាជម្រើសសមស្របជំនួសឲ្យការផ្តល់ការពិនិត្យនៅឯគ្រឹះស្ថាន ត្រូវធានាថាការពិនិត្យនេះត្រូវបានធ្វើឡើងមុនពេលកម្មករចេញពីផ្ទះមកធ្វើការតាមវេនរបស់ពួកគេ ហើយអនុវត្តតាម [គោលការណ៍ណែនាំរបស់ CDC](#) ដូចដែលបានពិពណ៌នានៅក្នុងផ្នែកប្រធានបទសម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាលកម្មករខាងលើ

- លើកទឹកចិត្តកម្មករនិយោជិតដែលឈឺ ឬចេញរោគសញ្ញា កូវីដ-19 ឲ្យស្នាក់នៅផ្ទះ។
- និយោជកត្រូវផ្តល់ជូន និងធានាថាកម្មករប្រើប្រាស់គ្រប់ឧបករណ៍ការពារដែលបានតម្រូវ រួមមានវ៉ែនតាការពារភ្នែក និងស្រោមដៃ នៅកន្លែងដែលចាំបាច់។ នេះរួមបញ្ចូលទាំងការការពារសម្រាប់អ្នកគិតលុយ អ្នករៀបចំដាក់អីវ៉ាន់ឲ្យភ្លៀវ និងកម្មករផ្សេងទៀតដែលមានទំនាក់ទំនងជាប្រចាំ និងម្តងហើយម្តងទៀតជាមួយអតិថិជន។
- និយោជកត្រូវពិចារណាថាកន្លែងណាដែលអាចប្រើស្រោមដៃប្រភេទបោះចោលបាន ដើម្បីបន្ថែមបង្កប់លើការលាងសម្អាតដៃ ឬការប្រើទឹកអនាម័យសម្អាតដៃញឹកញាប់ ឧទាហរណ៍៖ សម្រាប់កម្មករដែលធ្វើតេស្តរោគសញ្ញាឲ្យអ្នកដទៃ ឬគ្រប់គ្រងវត្ថុផ្សេងៗដែលគេប៉ះពាល់ជាទូទៅ។
- កម្មករក៏ត្រូវផ្តល់ឱ្យ និងប្រើឧបករណ៍ការពារនៅពេលដាក់ទំនិញ និងរក្សាទុកទំនិញដែលបានដឹកជញ្ជូន។ កម្មករគួរត្រួតពិនិត្យទំនិញដែលប្រគល់ និងអនុវត្តវិធានការសម្លាប់មេរោគមុនពេលរក្សាទុកទំនិញនៅក្នុងឃ្លាំង និងអគារនៅពេលឃើញសញ្ញាស្នាមរុះរើ។
- អាជីវករលក់រាយត្រូវតែចាត់វិធានការសមស្របរួមទាំងការដាក់ស្លាកសញ្ញានៅក្នុងទីតាំងយុទ្ធសាស្ត្រ និងមើលឃើញច្បាស់ ដើម្បីរំលឹកដល់សាធារណជនថា ពួកគេត្រូវតែប្រើម៉ាស់ និងអនុវត្តការរក្សាគម្លាតពីគ្នា។

ពិធីការសម្អាត និងសម្លាប់មេរោគ

- អនុវត្តការសម្អាតឱ្យបានហ្មត់ចត់នៅក្នុងតំបន់ដែលមានមនុស្សច្រើនដូចជាបន្ទប់សម្រាក តំបន់ទទួលទានអាហារថ្ងៃត្រង់ និងតំបន់ចេញចូល រួមទាំងផ្លូវដង្ហើរ និង ដង្ហើរបង្កាន់ដៃ និងកុងតាក់ដង្ហើរយន្ត។ សម្លាប់មេរោគជាញឹកញាប់លើផ្ទៃដែលប្រើជាប្រចាំដូចជា៖ ដាក់អីវ៉ាន់ កន្ត្រក ម៉ាស៊ីនដឹកជញ្ជូនទំនិញ ម៉ាស៊ីនគិតប្រាក់ (រួមទាំងម៉ាស៊ីនគិតប្រាក់ដោយខ្លួនឯង) ម៉ាស៊ីនស្ដែន ទូរស័ព្ទសម្រាប់ចុះឈ្មោះ ឧបករណ៍ដែលកាន់ដោយដៃ កុំព្យូទ័រ ដៃទាញ ធ្វើទ្រនាប់ ប្រអប់បាំងកន្លែងចុចលេខកូដម៉ាស៊ីនអេធីអឹម ប៉ូតុងចុចហៅសុំជំនួយសម្រាប់អតិថិជន កន្លែងលាងដៃជាដើម។
- សម្អាត និងធ្វើអនាម័យបរិក្ខាររួម មានជាអាទិ៍ ដែកគ្រឿងប៉ាឡេ ដង្ហើរ រទេះដឹកសម្ភារផ្គត់ផ្គង់ នាឡិកា កន្លែងទូទាត់ប្រាក់ និងដែកចាររាល់ពេលប្រើម្តងៗ។
- សម្អាតផ្ទៃដែលអាចប៉ះរវាងអ្នកប្តូរវេន ឬរវាងអ្នកប្រើប្រាស់ ដែលមួយណាជាញឹកញាប់ជាងមុន មានជាអាទិ៍ ផ្ទៃកន្លែងធ្វើការ ឧបករណ៍ និងកុងតាក់ឧបករណ៍អចល័ត និងឧបករណ៍ចល័ត។
- ច្រកចេញចូលរបស់អតិថិជន កន្លែងគិតលុយ បន្ទប់ផ្លាស់សម្លៀកបំពាក់សម្រាប់អតិថិជនត្រូវមានផលិតផលសម្រាប់ធ្វើអនាម័យឲ្យបានត្រឹមត្រូវរួមមានដូចជាទឹកអាស់កុលលាងដៃ និងក្រណាត់ជូតអនាម័យ និងផ្តល់ទឹកអាស់កុលលាងដៃដល់បុគ្គលិកជួរមុខទាំងអស់ (ឧ.អ្នកគិតលុយ)។
- ធានាថាបបនីយដ្ឋានអនាម័យបើកដំណើរការ និងនៅមាន ស្តុកគ្រប់ពេលវេលា ហើយផ្តល់បន្ថែមនូវសាប៊ូ ក្រដាសជូត និងទឹកអនាម័យសម្អាតដៃពេលចាំបាច់។
- ដើម្បីកាត់បន្ថយហានិភ័យនៃ ជំងឺបណ្តាលមកពីបាក់តេរីស្រដៀង និងជំងឺហើមស្បែក និងជំងឺផ្សេងទៀតដែលពាក់ព័ន្ធនឹងទឹកត្រូវចាត់វិធានការ ដើម្បីធានាថាប្រព័ន្ធទឹក និងមុខងារទាំងអស់ (ឧ. ប្រភពទឹកជីក កន្លែងបាញ់ទឹកលម្អ) មានសុវត្ថិភាពក្នុងការប្រើ បន្ទាប់ពីបានបិទបិទហើយ។

- ផ្តល់ធនធានដើម្បីលើកកម្ពស់អនាម័យខ្លួនរបស់បុគ្គលិក។
នេះនឹងរួមបញ្ចូលទាំងក្រដាសអនាម័យ ធុងសំរាមមិនប៉ះដោយដៃ សាប៊ូលាងដៃ
ពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់លាងដៃ ទឹកអាត់កុលលាងដៃ ទឹកសម្លាប់មេរោគ
និងកន្លែងប្រើម្តងបោះចោល។
- ពេលជ្រើសរើសសារធាតុគីមីសម្លាប់មេរោគ
និយោជកត្រូវប្រើផលិតផលដែលអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ប្រឆាំងនឹងជំងឺ កូវីដ-19
នៅក្នុង [បញ្ជីអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់របស់ទីភ្នាក់ងារការពារបរិស្ថាន \(EPA\)-](#)
និងធ្វើតាមការណែនាំប្រើផលិតផល។
ប្រើសារធាតុសម្លាប់មេរោគដែលមានស្លាកថាមានប្រសិទ្ធភាពប្រឆាំងនឹងមេរោគ
បង្កជំងឺ (emerging viral pathogens) ឈ្មោះម្សៅខាត់រាវសម្អាតផ្ទះ (diluted
household bleach solutions) (លាយ 5 ឆ្នាបព្រាបាយក្នុងចំណុះទឹកមួយហ្គាឡុង)
ឬទឹកអាត់កុលដែលមានជាតិអាត់កុលតិចបំផុត 70% ល្មមនឹងសម្អាតលើផ្ទៃ។
ផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលដល់កម្មករស្តីអំពីគ្រោះថ្នាក់ក្នុងការប្រើប្រាស់សារធាតុគីមី
គោលដៅអ្នកផលិត តម្រូវការខ្យល់ចេញចូល និងលក្ខខណ្ឌតម្រូវរបស់ Cal/OSHA
សម្រាប់ការប្រើប្រាស់ដោយសុវត្ថិភាព។ កម្មករដែលប្រើប្រាស់ទឹកសម្អាត
ឬសារធាតុសម្លាប់មេរោគត្រូវពាក់ស្រោមដៃ
និងឧបករណ៍ការពារផ្សេងទៀតតាមការណែនាំប្រើផលិតផល។ អនុវត្តតាម
[វិធីសាស្ត្រសម្អាតប្រកបដោយសុវត្ថិភាពដើម្បីការពារជំងឺហ៊ីត](#)
ដែលណែនាំដោយមន្ទីរសុខភាពសាធារណៈរដ្ឋ California
និងធានាថាមានខ្យល់ចេញចូលជាប្រក្រតី។
- កែសម្រួល ឬកែប្រែម៉ោងបើកហាង ដើម្បីផ្តល់ពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ធ្វើ
ការសម្អាតជាប្រចាំ និងហ្មត់ចត់ និងរៀបចំស្តុកផលិតផល។
រៀបចំស្តុកឆ្លាស់គ្នាដើម្បីឱ្យមិត្តរួមការងារឈរនៅទីតាំងផ្សេងៗគ្នា។
- លែងកទុកពេលឱ្យកម្មករបានរៀនលាងសម្អាតដៃក្នុងម៉ោងវេនធ្វើការរបស់ពួកគេ។
ការងារសម្អាតគួរតែកំណត់ក្នុងម៉ោងធ្វើការដែលជាផ្នែកមួយនៃភារកិច្ចការងាររបស់ក
ម្មករ។
ទិញផលិតផលជម្រើសផ្សេងៗសម្រាប់ក្រុមហ៊ុនសម្អាតរបស់ភាគីទីបីដើម្បីជួយបំពេញត
ម្រូវការសម្អាតដែលកើនឡើងតាមការចាំបាច់។
- ដំឡើងឧបករណ៍ស្វ័យប្រវត្តិ បើអាចធ្វើបានរួមទាំងអំពូលភ្លើងឧបករណ៍ចាប់
សញ្ញាចលនា ម៉ាស៊ីនទូទាត់ដោយមិនប្រើដៃប៉ះ ម៉ាស៊ីនចែកសាប៊ូ និងកន្លែង
ក្រដាសដោយស្វ័យប្រវត្តិ និងប្រព័ន្ធភាគម៉ោង។
- លើកទឹកចិត្តឱ្យអភិវឌ្ឍន៍ប្រើកាតឥណទាន ឬកាតឥណទាន ឧទាហរណ៍តាមរយៈ
ការដាក់ផ្លាកសញ្ញា។
- ពិចារណាដំឡើងម៉ាស៊ីនសម្អាតបន្សុទ្ធខ្យល់ដែលមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ដែលធ្វើឱ្យប្រ
សើរឡើងនូវតម្រងខ្យល់របស់អាការឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់បំផុតតាមដែលអាច
ធ្វើទៅបាន
និងធ្វើការកែតម្រូវផ្សេងទៀតដើម្បីបង្កើនបរិមាណខ្យល់ខាងក្រៅនិងខ្យល់នៅក្ន
ុងការិយាល័យនិងកន្លែងផ្សេងទៀត។

សេចក្តីណែនាំអំពីការរក្សាគម្លាតរាងកាយ

- អាជីករលក់រាយគួរតែបង្កើតចិញ្ចើមផ្លូវ ដែលមានគំនូសសញ្ញាច្បាស់លាស់ ឬ ចំណងទីតាំងរេចខ្ចប់អីវ៉ាន់នៅខាងក្រៅ ដើម្បីរក្សាគម្លាតដោយអនុវត្តតាមសញ្ញា គំហើញ ឬវិធានការផ្សេងទៀត ហើយបានទិញទំនិញដែលមាននៅទីនោះ ឬអាច រកបានតាមរយៈការដឹកជញ្ជូនដល់គេហដ្ឋាន។
- អនុវត្តវិធានការណ៍នានាដើម្បីធានាបាននូវការរក្សាគម្លាតយ៉ាងតិចប្រាំមួយជំហានរាង កម្មករនិងអតិថិជន។ នេះអាចរួមបញ្ចូលទាំងការប្រើប្រាស់របាំងខ័ណ្ឌ ឬសញ្ញាគំហើញ (ឧ. គំនូសសញ្ញា លើកម្រាលឥដ្ឋ ស្ថិតពណ៌ ឬផ្លាកសញ្ញាដើម្បីចង្អុលបង្ហាញទៅកន្លែងដែលកម្មករនិង/ឬអតិថិជនគួរឈរ)
- ចាត់វិធានការនៅទីតាំងគិតលុយ ដើម្បីកាត់បន្ថយការប៉ះពាល់រវាងអ្នកគិតលុយ និងអតិថិជនដូចជាប្រើប្រាស់ Plexiglas។
- ពិចារណាផ្តល់ជូនកម្មករដែលស្នើសុំជម្រើសកាតព្វកិច្ចដែលបានកែប្រែដែលកាត់បន្ថយ ការប៉ះពាល់របស់ពួកគេជាមួយអតិថិជន និងបុគ្គលិកផ្សេងទៀត (ឧ. ការគ្រប់គ្រងសារពើភ័ណ្ឌជាជាងធ្វើការជាអ្នកគិតលុយ ឬគ្រប់គ្រងតម្រូវការរដ្ឋបាល តាមរយៈការធ្វើការពីចម្ងាយ)។
- កែតម្រូវការប្រជុំដោយផ្ទាល់ ប្រសិនបើចាំបាច់ដើម្បីធានាឱ្យមានការរក្សាគម្លាតពីគ្នា និងប្រើប្រាស់ការប្រជុំបុគ្គលក្នុងទ្រង់ទាយតូចៗនៅតាមទីតាំងនានា ដើម្បីបន្ត អនុវត្តតាមគោលការណ៍ណែនាំពីការរក្សាគម្លាតពីគ្នា។
- ដាក់ដែនកំណត់បន្ថែមលើចំនួនកម្មករនៅក្នុងតំបន់បិទជិត ដើម្បីធានាឱ្យមានគម្លាតយ៉ាងហោចណាស់ប្រាំមួយហ្វីតដើម្បីទប់ស្កាត់ការឆ្លងវីរុសនេះ។
- ការកំណត់ម៉ោងសម្រាកបណ្តាក់គ្នា ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិប្រាក់ឈ្នួល និងម៉ោងពេលដើម្បីរក្សាពិធីការរក្សាគម្លាតរាងកាយ។
- បិទបន្ទប់សម្រាក ប្រើរនាំង ឬបង្កើនគម្លាតរវាងតុ ឬកៅអី ដើម្បីបំបែកកម្មករ និងមិនលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការជួបជុំគ្នា ពេលសម្រាក។ នៅកន្លែងដែលអាចធ្វើបាន សូមបង្កើតកន្លែងអង្គុយសម្រាកខាងក្រៅក្រោមម្លប់ និងកន្លែងអង្គុយដែលធានាបានការរក្សាគម្លាតរាងកាយ។
- បិទបារក្នុងហាង ជម្រើសនៃការលក់ទំនិញដោយគិតលុយថ្លឹងគីឡូ និងកន្លែងអង្គុយ សាធារណៈ និងបញ្ឈប់ការផ្តល់សំណាកផលិតផល។
- ទុកពេលវេលាទិញទំនិញសម្រាប់ប្រជាជនដែលងាយរងគ្រោះរួមមានមនុស្សវ័យចំណាស់ និងអ្នកដែលងាយរងគ្រោះដោយសារមានបញ្ហាសុខភាព ជាពិសេសក្នុងពេល តែមួយបន្ទាប់ពីការសម្អាតទាំងស្រុង។
- បង្កើនជម្រើសសេវាកម្មរេចខ្ចប់ និងដឹកជញ្ជូនឱ្យអតិថិជន ដើម្បីជួយកាត់បន្ថយ ការប៉ះពាល់ក្នុងហាង នឹងរក្សាគម្លាតសុវត្ថិភាពក្នុងសង្គម ដូចជាការបញ្ជាទិញ ទំនិញតាមអនឡាញ និងការរេចខ្ចប់ទំនិញនៅចិញ្ចើមផ្លូវយកទៅផ្ទះ។
- ផ្តល់ច្រកចូលតែមួយគត់ដែលបានកំណត់យ៉ាងច្បាស់ និងច្រកចេញដាច់ដោយឡែក ដើម្បីជួយរក្សាគម្លាតពីគ្នានៅពេលដែលអាចធ្វើទៅបាន។
- កែសម្រួលវិធានស្តីពីការកាន់កាប់អតិបរមាដោយផ្អែកលើទំហំនៃទីតាំងដើម្បីកំណត់ចំ នួនមនុស្សនៅក្នុងហាងមួយក្នុងពេលតែមួយដោយប្រើប្រាស់អត្រាកាន់កាប់អតិបរមា មិនលើសពី 50% ។
- គ្រៀមគម្រងជួរអតិថិជននៅខាងក្រៅខណៈពេលដែលនៅតែរក្សាគម្លាតពីគ្នារួមទាំង

តាមរយៈការប្រើប្រាស់សញ្ញាគាំពារ។

- លើកទឹកចិត្តកម្មការឱ្យអនុវត្តការរក្សាគម្លាតពីគ្នាក្នុងពេលវេចខ្ចប់ និងដឹកជញ្ជូនដោយនិយាយជាមួយអតិថិជនតាមរយៈមាត់បង្អួចអ្នកដំណើរ លើកទំនិញដោយផ្ទាល់ទៅក្នុងប្រឡានរបស់អតិថិជនដោយមិនមានការប៉ះពាល់ ឬយកទំនិញទៅទុកនៅមាត់ទ្វាររបស់អតិថិជន។
- រៀបចំទីតាំងមួយចំនួនសម្រាប់តែវេចខ្ចប់ ឬដឹកជញ្ជូន ដើម្បីកាត់បន្ថយការប៉ះពាល់ជាមួយកម្មករ/អតិថិជន នៅកន្លែងដែលអាចធ្វើទៅបាន។
- ដំឡើងសម្ភារជំនួយក្នុងការផ្ទេរដូចជាធុរ និងការបិទព័ត៌មានដើម្បីកាត់បន្ថយការហូចឥរ៉ាវពីមនុស្សម្នាក់ទៅមនុស្សម្នាក់ទៀតក្នុងកន្លែងដែលអាចធ្វើទៅបាន។ បើអាចធ្វើទៅបាន សូមប្រើវិធីហត្ថលេខាដោយមិនយកដៃប៉ះពាល់ឯកសារសម្រាប់ការដឹកជញ្ជូនទំនិញ។
- បង្កើនម៉ោងដឹកជញ្ជូនក្នុងហាងដោយផ្ទាល់ ដើម្បីចែកចាយទំនិញដឹកជញ្ជូននិងការពារការកកកុញ។

លក្ខខណ្ឌតម្រូវបន្ថែមត្រូវបានចែងសម្រាប់ប្រជាជនដែលងាយរងគ្រោះ។
ឧស្សាហកម្មលក់រាយត្រូវតែគោរពតាមស្តង់ដាររបស់ [Cal/OSHA](#) និងត្រៀមប្រកាន់ខ្ជាប់នូវសេចក្តីណែនាំរបស់ឧស្សាហកម្មលក់រាយក៏ដូចជាសេចក្តីណែនាំពី [មជ្ឈមណ្ឌលគ្រប់គ្រង និងបង្ការជំងឺ \(CDC\)](#) និង [ក្រសួងសុខាភិបាលសាធារណៈនៃរដ្ឋ California \(CDPH\)](#)។
លើសពីនេះនិយោជកត្រូវតែត្រៀមផ្លាស់ប្តូរប្រតិបត្តិការរបស់ពួកគេនៅពេលគោលការណ៍ណែនាំទាំងនោះផ្លាស់ប្តូរ។

